

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ“

Βιβλία διά Οικογενείας και παιδία έκδοθέντα ύπό της Διευθύνσεως της «Διαπλάσεως» και πωλούμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα P-J-Stahl, βραβευθέν ύπό της Γαλλικής Ακαδημίας. Μετάφρασις Ι. Φέρμπου, μετά 20 εικόνων. Χρυσόβετον δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ

Χειρόδ. δρ. 3,75
"Άδετον δρ. 1,75
Διήγημα διδακτικόν μετά 25 εικόνων, βραβευθέν ύπό της Γαλλικής Ακαδημίας.

Μετάφρασις:

Σορίας Δήμου

ΟΙΚΙΣΚΟΣ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
Ἐπαγγέλταν και διδακτικόν διήγημα. Μετάφρασις Αρ. Η. Κουρτίδην.
"Άδετον δρ. 1,50

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Βιβλίο των παιδών Γρηγορίου Ξενοπόύλου
Συλλογή πρωτούπονων και ἀνεκδότων μονολόγων, διαλόγων και δραμάτων, δι' ἑρτάς Σχολείων και Οικογενεῶν. Περιέχει πέντε μονολόγους, εἴς διαλόγους και τρία δραμάτια. — Τιμᾶται φρ. 2.

Η ΝΙΝΑ

Αμερικανικὸν μυθιστόρημα, Μετάφρασις Ι. Φέρμπου μετά 19 εικόνων. Χρυσόδ. δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

Μυθιστόρημα ζωηρότατου ἐνδιαφέροντος, ύπό André Laurie. Μετάφρασις Ι. Φέρμπου, μετά 20 εικόνων. Χρυσόβετον δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50.

ΤΙΑΙΔΙΚΟΝ ΣΠΙΝΕΥΜΑ

Συλλεγὴν ύπό Η. Η. Ή α π α σ π ο ς λ ο ν
Τρία τοιμίδια, ὃντα περιέχει ύπερ τὰ 200 χαρίστατα παιδικά πνευματά, δυνάμενα νὰ φαινόντωσι καὶ τὴν μᾶλλον σκυρωτὴν συναναστροφὴν. — Χρυσόβετον καὶ τὰ τρία μαζὶ δρ. 2,50.—"Άδετον ἔκαστον τομίδιον λεπτ. 50.

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ

Θελητικάταν καὶ μαρφατικὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας μυθιστόρημα. Βραβευθέν ύπό της Γαλλικῆς Ακαδημίας. Μετάφρασις Ι. Φέρμπου μετά 25 εικόνων.
Χρυσόδ. δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50.

Η ΑΝΘΟΥΓΛΑ

Μυθιστόρημα ὑπὸ Λ. Gennevraye χαρίστατον καὶ ἡθικῶταν. Μετάφρασις Ἀρ. Η. Κουρτίδην μετά 26 εικόνων. Χρυσόβετον δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50.

ΤΙΑΙΔΙΚΟΝ ΣΠΙΝΕΥΜΑ

Χρυσόβετον δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50.

Η ΜΟΥΣΑ

Ἀλεξανδροῦ Κατακούηνος

Τόμος περίεχων 150 ποιημάτια παιδαγωγικά, κατάλληλα πρὸς ἀπαγγελίαν.

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τιμᾶται: "Άδετον δρ. 1,50

ΤΑΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Τιμᾶται: "Άδετον δρ. 1,50

ΒΑΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ

Περιήγησις εἰς τὸν Κανάπαν· ηθη, θέμα,

περιπέτεια. Μετάφρασις Σοφίας Δήμου.

Χρυσόδ. δρ. 5.—"Άδετον δρ. 3,50.

ΤΑΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Τιμᾶται: "Άδετον δρ. 1,50

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1879—1893)

Ἡ πρώτη περίοδος τῆς «Διαπλάσεως» ἀποτελεῖται ἐκ τόμων 24, τῶν ὅποιων ἡ τιμὴ ποικίλλει ὡς ἔξης:

Α'.—Πρὸς δραχμὴν 1 ἔκαστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐκατερίκῳ, ἐλεύθεροις ταγυδρομικῶν τελῶν, τιμῶνται οἱ ἐπόμενοι 16 τόμοι τῆς πρώτης περίοδου τῆς «Διαπλάσεως»: 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 13ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος, 24ος, πωλούμενοι καὶ γραπτά ἔκαστος.

Β'.—Πρὸς φρ. 2,50 ἔκαστος πωλούμενοι οἱ ἐπόμενοι 6 τόμοι, τῆς πρώτης περίοδου τῆς «Διαπλάσεως»: 1ος, 3ος, 8ος, 12ος, 13ος, 14ος.

Παραγγέλται μετὰ τοῦ ἀντιτίμου (δεκτοῦ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους) ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν κ. Ν. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως». Οδός Αἴλου 119—ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἐξ τοὺς λαμπροὺς καὶ ὀφένως εἰκονογραφημένους τούτους τόμους (ῶν ἔκαστος εἶναι ἀνεξάρτητος τῶν δὲλλων, ἀποτελῶν αὐτοτελές βιβλίον) ἔκτης τῆς ἀλληλούπικής, τερπνῆς καὶ μορφωτικῆς αὐτῶν ὅλης, ἐμπειρέχονται καὶ τὰ ἔξης διδακτικὰ καὶ ἐπαγγελτάτα ἥμικα μυθιστορήματα:

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ο Ἀνοικτόκαρδος ἐν τῷ διῷ τόμῳ. — Οι Τρεῖς μικροὶ Σωματοφύλακες, ἐν τῷ 7ῳ καὶ 8ῳ. — Ο Βρόχος; τὸν Γλύρων, ἐν τῷ 9ῳ. — Ο Μικρὸς Ἡρώς, ἐν τῷ 10ῳ—Η Κόρη τοῦ Περοβούλου, ἐν τῷ 11ῳ—Ο Ἰωάννης Καστέρας, ἐν τῷ 12ῳ, 13ῳ καὶ 14ῳ—Τὸ Κερβάνιον ἐν τῷ 13ῳ καὶ 14ῳ. — Αἱ Διετεῖς Διακοπαὶ, ἐν τῷ 15ῳ καὶ 16ῳ. — Ο Πλοιάρχος ἐν τῷ 17ῳ καὶ 18ῳ. — Η Γυφτοπόύλα, ἐν τῷ 19ῳ καὶ 20. — Η Ἀδελφούλα μου ἐν τῷ 20ῳ. — Οι Καλοὶ ἄνθρωποι, ἐν τῷ 21ῳ. — Ο Μικρὸς Λόρδος, ἐν τῷ 22ῳ. — Ο Κληρονόμος τοῦ Ροΐναστον, ἐν τῷ 23, 24.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἐν τῷ 1ῳ τόμῳ, (1894): — α'. — Η Πριγκίπισσα Ροζέλια. — β'. — Τὰ Παθήματα τοῦ Γιαννάκη Σωπάρ. — γ'. — Ο Μικρὸς Κόμης. — Εν τῷ 2ῳ τόμῳ, (1895): — α'. — Εν Οικογενείᾳ — β'. — Οι Τέσσαρες ἀδελφοί. — γ'. — Μαύρη καὶ Ασπρός.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπουργείου τῆς Παιδείας ἢ τὸ καὶ ξεχωριστὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθὲς παρεγγόντες τοῖς γόνοις θητοῖς, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κονσταντινουπόλεως ἢ ἀνάγνωσμα ἀριστοῖς καὶ χρηματίσταις τοῖς πατέραις.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ

Ἐπωτερικοῦ δραχ. 7.—"Ἐπωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοντὶς τὴν ἑκάστου μηνὸς καὶ εἰνε προπληρωτέαι δι' ἐν ἔτος.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περιόδος Β'. — Τόμ. 3ος.

Ἐν Αθήναις τὴν 6 Τούλιου 1896

Ἐτος 18ον. — Αριθ. 26

ΧΑΙΣΙΑΡ ΧΑΣΚΑΜΠΕΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
(Συνέχεια· ίσε σελ. 193)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

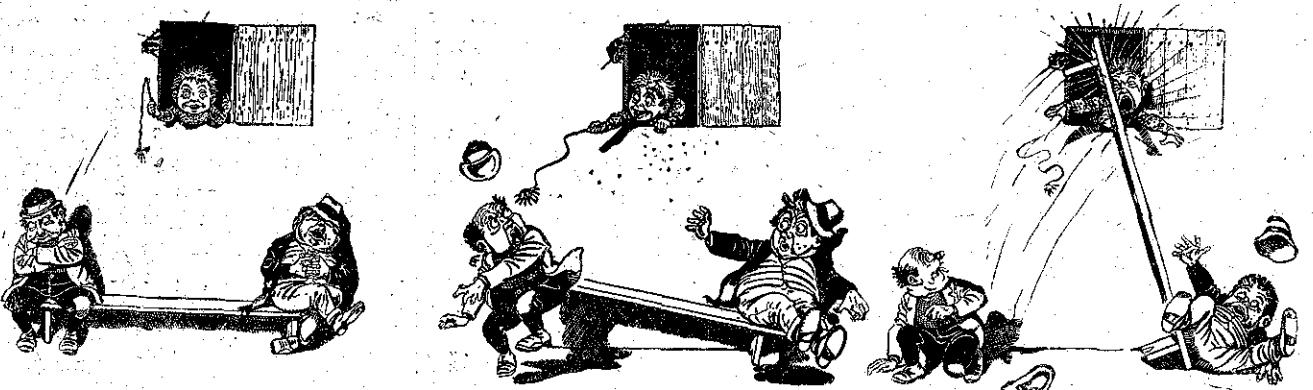
Ο ΒΕΡΙΓΓΕΙΟΣ ΠΟΡΦΟΜΟΣ

Ἄνεγχώρησε λοιπὸν τὴν 21 ὁκτώ
βρίσιον ἡ οἰκογένεια Κασκαμπέα, διευθυ-
νομένη διὰ τοῦ Βεργγείου Πορθμοῦ εἰς
τὸν λιμένα τῆς Νομαράνας — τὸ ἐγγύ-
τερον ἐπὶ τῆς ἀστικῆς ἀκτῆς σημεῖον,
— ὑπὸ συνθήκας ἀρκετὴ εὐνοϊκάς.

Ἐπίκουμεν διὰ τὸ δρυμὸν τοῦ Κορ-
νυλία, ἡ Καγέττη καὶ ἡ Ναπολέανη εἶχον λάβη
θέσιν ἐντὸς τῆς ἀμάξης.
Διὰ τὸν δρυμὸν τοῦ Βεργγείου
διαστρέψασθαι, ὃ δὲ οὐράνος ἐπει-
σερπάση, ὃ δὲ οὐράνος ἐκαλύπτετο ὑπὸ
τοῦ συνθήκης ἀρκετῆς ἀμάξης.
Τὸ φύγος ἦτο δρυμὸς καὶ ἀτμοσφαίρας ἔηρά.
Η χώρα εἶχε παύση, ὃ ἀγεμός εἶχε
κοπάση, ὃ δὲ οὐράνος ἐκαλύπτετο ὑπὸ^{τοῦ}
τοῦ συνθήκης ἀρκετῆς ἀμάξης.
Κατὰ τὴν προσποφ-
σισθεῖσαν τάξιν τῆς πο-
ρείας, ὁ Γιάννης, ὡς
πρόσκοπος, ἦτο ἐπιφο-
ρισμένος νὰ παρατηρῇ
τὴν κατάστασιν τοῦ πα-
γωμένου στρώματος καὶ
νὰ ἐκλέγῃ τὸν καλλίτε-
ρον δρόμον. Ἡδύναντο
ἡτο σκότος. Ἐδώ κ' ἐκεὶ ὁ παγωμένος
πορθμὸς παρουσιάζειν εὐρέα σχίσματα,
ἀρκετὰ κινδυνώδη, τὰ διόταν ἐπρεπε νὰ
βλέπουν, διὰ νὰ τάποφεύγουν.
Ἀπεφα-
σιθη λοιπὸν νὰ σταματῇ ἡ Εδρὸ μοιος
ἡτο δυνατὸν νὰ λάβῃ σημεῖα κατευθύ-
νεσσας, ἀκολύτως ἀκριβῆ, ἐν τούτοις διηγεί-
σαντος ἀντιτύπων τοῦ παρόντος.
Προ-
τιμώτερον ἦτο νὰ δαπανήσουν δεκαπέντε
ἡμέρας διὰ νὰ διετρέξουν τὰς εἰκο-
σιάντας πορειών τοῦ πορθμοῦ στὸν δρόμον
τοῦ παρατηρητῆρος τὴν κατάστασιν τοῦ πα-
γωμένου στρώματος καὶ μίαν πυξί-
δα καὶ μιλούδιτο δέντρῳ
ἡτο δυνατὸν νὰ λάβῃ σημεῖα κατευθύ-
νεσσας, ἀκολύτω

ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ-ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΟΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Μπάρμπα Τσάμπαρη — [Όνειρεύεται: διτί ένας φτερωτός δράκοντας τὸν κυνηγά νὰ τὸν φάγη].

Μπάρμπα Φικουλής — [Όνειρεύεται διτί κινδυνεύει νὰ κρημισθῇ ἀπὸ ἄναψην βράχουν].

Ο Μικρός Νίφιος — Βρέ!... διτί Μπάρμπα Τσάμπαρης καὶ διτί Μπάρμπα Φικουλής κοιμούνται;

Μπάρμπα Τσάμπαρης καὶ διτί Μπάρμπα Φικουλής [Όμοιος]. — Βρέ!... διτί δράκοντας! Τόνερό μου ἀλίθευσε!

Μπάρμπα Φικουλής — Βρέ!... διτί έγαντας τὸν πάγκουν. Σάσου νὰ τους ἀμολήσω ἐγώ τῷρα τὴν χρυσόμυγά μου.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ο Μικρός Νίφιος — [Εκκαρδίζεται 'c τὰ γέλια]. — "Ωσωνχ!

Η χρυσόμυγα [Αἰχμάλωτος]. — Βέβε... βέβε... βέβε...

Μπάρμπα Τσάμπαρης [Έκπνων ἔντρομος]. — Βρέ!... διτί δράκοντας! Τόνερό μου ἀλίθευσε!

Μπάρμπα Φικουλής [Όμοιος]. — Βρέ!... διτί έγαντας τὸν πάγκουν! Σάσου νὰ τους ἀμολήσω ἐγώ τῷρα τὴν χρυσόμυγά μου...

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ο Μικρός Νίφιος — [Μὲ σπαραγμένο κεφάλι]. — "Ωσωνχ!

Μπάρμπα Τσάμπαρης — [Εκκαρδίζεται 'c τὰ γέλια]. — "Ωσωνχ!

Μπάρμπα Φικουλής — Καλά νὰ πάθης, ζάνιο!

Η χρυσόμυγα [Έλευθέρα]. — Βέβε... βέβε...

Κωστής Παλαμάς — Εγλύττωσα ἀπὸ τὰ χέριά του! Βέβε...

ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΛΟΓΙΚΗ

Διεύθυνος τῆς «Διαπλάσεως» γράφει κατ' αὐτᾶς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ὄφειλοντας ἀκόμη ἕνὸς ἢ πλειόνων ἐτῶν συνδρομῆτας, καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ μὴ ἀναβάλλουν ἐπὶ πλέον τὴν ἀπότισιν τῆς ὄφειλῆς των, διότι ἔχομεν ἀνάγκην χρημάτων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἔκδοσιν τῶν φυλλαδίων, τὰ δόπια βλέπετε μὲ πόσην τάξιν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκδίδονται ἐφέτος.

Οἱ πλέον φιλότιμοι σπεύδουν πραγματιῶς καὶ στέλλουν τὰ ὄφειλόμενα, ἀλλοὶ γράφουν διτί μετ' ὅλιγον θά τα στείλουν.

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς μὲν καὶ ἀναμένομεν τοὺς δέ. Παρ' ἕνὸς ὅμως, πολὺ παραδόξου ἀνθρώπουν βεβαίως, ἀλάθομεν τὴν ἔκτην ἀπάντησιν: «Μοῦ γράφετε νὰ σάς στείλω ἐπειγόντως τὰ 22 φράγκα τῆς συνδρομῆς μου τῶν τελευτῶν ἐτῶν. Ἀλλὰ διατὶ δὲν κάμνετε ἀκόμη ὑπομονὴν; (Ἄρα γε πόσων ἐτῶν ἀκόμη ὑπομονὴν θέλετε νὰ κάμω μεν;) "Αν ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου σας ἔξαρταται ἀπὸ τὰ 22 μου φράγκα, εὐχαρίστως νὰ σάς τα στείλω ἀμέσως· ἀλλὰ τί εἶνε 22 φράγκα ἀπέναντι τῶν χιλιάδων, αἱ δόπια σᾶς χρειάζονται διὰ τὸ ἔργον σας; »

Ἀλλὰ σεῖς, κύριε, διτὸιος ἀπαντάτε οὕτω, χωρὶς νὰ στέλλετε τίποτε, καὶ σεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ δόπιοι οὐδόλως ἔως τώρα ἀπηντήσατε — τὴν αὐτὴν βεβαίως λογικὴν παραδεχόμενοι, — δὲν συλλογίζεσθε ὀλίγον διτὶ τὰ 5 φράγκα τοῦ ἔνδι, τὰ 10 τοῦ ἄλλου, τὰ 15 τοῦ τρίτου, τὰ 25 τοῦ τετάρτου, τὰ 40 τοῦ πέμπτου καὶ καθεῖταις, ἀθροίζομενά ἀποτελοῦν τὸ στρογγυλὸν ποσὸν τῶν δεκάπεντε χιλιάδων δραχμῶν (ἀριθ. 15,000) αἱ δόπια μᾶς ὄφειλονται ἀκόμη ἀπὸ παλαιοὺς συνδρομῆτας; "Αν δὲοι οἱ δόπια σκεφθοῦν διπλασιεύμενα, ἀν δόπια σκέπτεσθε ὑμεῖς, ἀν δόπια σκέπτεσθε ὑμεῖς, ἀν δόπια σκέπτεσθε ὑμεῖς μᾶς ἀπαντήσουν καὶ οἱ ἄλλοι: «Τὶ θὰ κάμουν τάχα τὰ

22 μον φράγκα; » πῶς θὰ συνάξωμεν αὐτὰς τὰς 15 χιλιάδας;

Καὶ ἂν ἀπεναντίας καθένας ἐφαίνετο πρόθυμος καὶ ἐπιεύδει νὰ στείλῃ τὸ μικρὸν ποσὸν τῆς ὄφειλῆς του, — ὥστις πράττουν οἱ εὐάριθμοι φιλοδίκιοι καὶ εὔσυνειδοτοι, — δὲν θὰ εἴχομεν τώρα συνάξῃ τὰ χρήματά μας καὶ δὲν θὰ διευκολύνετο τὸ ἔργον μας, εἰσιχωμένον δι' ἕνὸς τόσον συμαντικοῦ κεφαλαίου; Διατὶ νὰ βασανίζωμεθα καὶ νὰ στενοχωρύμεθα μὲ τὴν πολὺ παραδόξον αὐτὴν λογικὴν τῶν ὄφειλετῶν μας; "Αλλοθεν νὰ πορισθῶμεν χρήματα διὰ τὰς τόσας ἀνάγκας τοῦ περιοδικοῦ δὲν δυνάμεθα, διότι ψυχῆς καὶ σώματος εἰμεθα ἀφωτιώμενοι εἰς αὐτό· ἡ ἔκδοσις τῆς «Διαπλάσεως» ἀπορροφᾷ δόλον μας τὸν καιρόν, ἀπασχολεῖ δόλον μας τὸν νοῦν. Ποὺ ἄλλοι λοιπὸν νὰ στηρίξωμεν τὰς ἔλπιδας μας, παρὰ εἰς τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν συνδρομῶν καὶ τὴν ταχεῖαν εἰσπράξιν τῶν ὄφειλομένων; Καὶ τὸ ἔργον μας, τὸ δόπιον ἀπαιτεῖ κόπους, θυσίας, ἀγῶνας, δαπάνας, — ἔργον ὅμως, τοῦ δόπιου ἡ χρησιμότητα γενικῶς ἀνομολογεῖται, — δὲν κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ, ἀν ἡ παραδόξος αὐτὴ λογικὴ τῶν ὄφειλετῶν μας ἔξαρκολοθήσῃ;

Μὴ λοιπὸν ἀναβάλλετε, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, μὴ ἀναβάλλετε ἐπὶ πλέον τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους σας, δοὺς ὄφειλέτε ἀκόμη. Οἱ μικροὶ παρακαλέσατε τοὺς γονεῖς σας νὰ σπεύσουν. Μὴ λησμονεῖτε δὲ διτὶ δόσον μικρὸν καὶ δὲν εἶνε τὸ παρ' ἕνὸς ἔκδοστου ὄφειλομένον ποσόν, δι' ἡμᾶς εἶνε μέγα, διότι εἰς ὄφειλέται εἶνε πολλοῖ· καὶ διτὶ, δόσον ἀφθονώτερα ἔρχονται τὰ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον μας, τόσον λαμπρότερα θὰ εἶνε καὶ τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως», — λαμπρότερα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ σημερινά, μὲ τὰ δόπια δόλοι, καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ συνδρομῆται καὶ τύπος, δόλοι εἶνε κατενθουσιασμένοι!

Λοιπὸν τὸ σύνθημα εἶνε: Μὴ ἀναβάλλετε!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΟ

Μακρυμένο πέρα πέρα,
Σ' τὸ βουνὸν βουνὸν
Όλο φῶς, γεμάτο δέρα,
Στέκει τὸ χωριό.

Καὶ 'ετα βάθη μ' ἄλλα κάλλα
Στὸ γιαλὸν σκυφτὴ
Πίγκ' ή χώρα ή μεγάλη.
Ίσκιο καὶ βον.

Τὸ χωριό θαρρεῖς πῶς τώρα
Φεύγει μὲ φτερά...
Καὶ σὰν κύπτος εἶνε η χώρα
Ξαπλωτὸ βαρειά

Κι' ἀγαντεύονται τὰ δύο
Μὲ καῦμδο κρυφό,
Τὸ πουλί καὶ τὸ θυρίο,
Χώρα καὶ χωριό.

— «Νάμουν χώρα σάν εσένα!»

Κι' ἀπαντάτε αὐτή:

— «Αχ! νὰ ζύουσα εύλογημένα,

«Οπως ζής εσύ!»

Κωστής Παλαμάς

ὁ ὅποιος ἔβλεπεν αὐτὴν τὴν σκηνὴν ἀπὸ τὴν θύραν του, τὸν ἐνύπτασθαι μὲ πολὺ ἐκφραστικὸν τρόπον, ώς νά τω ἔλεγε:

— Δός; μου μιὰ πεντάρα, κύριε,

πολύ σε παρακαλῶ!

Ο κύριος του ἔδωσε μίαν πεντάραν, τὴν ὁποίαν ἐπήρε εἰς τὸ στόμα του διπλός καὶ την ἔφερεν εἰς τὸν κουλουροπώλην. Καὶ σύντος εἰς ἀντάλλαγμα του ἔδωσε ἔνα κουλουράκι.

Απὸ εκείνην τὴν ἡμέραν, κάθε φορὰν ποὺ ἐπεργοῦσεν ὁ κουλουροπώλης διπλός διπλός, διπλός διπλός καὶ τὴν κύριον του μίαν πεντάραν, τὴν ἔπειτα τὴν κουλουροπώλην καὶ τὴν κύριον του μίαν πεντάραν, τὴν ἔπειτα τὴν κουλουράκι του.

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ μὲν Πιστός ἔλαβε μίαν στοιχειώδη ἴδεαν περὶ τοῦ ἐμπορίου, ἡ ὁποία ὑποθέτω διτὶ θά τῳ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ζωὴν του δὲ δύο κουλουροπώλης, διὰ νὰ φανῇ μίαν ἡμέραν καλός, ἀπέκτησεν ἀκόμη ἔνα καλὸν πελάτην.

Πέτρος Πυργοτός

Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Στὸ βράχο η μάνα κάθεται τοῦ ναυτῆ κι' ἀγριος καῦμδος 'c τὰ στήθη της ἀνάφεται καὶ η καρδιά της δυνατά κτυπᾷ.

Τὴν θάλασσα δταν βλέπη νὰ σφρίζει τοῦ καϊκού τῆς πλεύρες νὰ γεμίζῃ κ' ἀπάνω του μὲ λύσσα νὰ ξεσπᾷ.

Πόνος πικρὸς τὰ στήθη της βαραίνει, σὰν βλέπῃ τὸ παιδί της η καϊμένη νὰ παιᾶν μὲ τὸ κύμα τὸ τρελλό.

Καὶ μέσα 'c τὴ βοή καὶ 'c τὴ βασιλέας ἀκούεται η φωνή της μὲ λαχτάρα:

«παιδί μου ἀγαπημένο, 'c τὸ καλό!»

I. Θ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΟΡΦΑΝΟΣ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

(Συνέχεια: ίθε σελ. 198)

— "Εφυγε, ἀγάπη μου, ἔλεγεν ἡ λαίδη "Ενοσορ πρὸς τὴν Λουκ

— Άλλα τι νὰ περιμένη κανεὶς απὸ ἔνα τέτοιο βρωμόπαιδο τοῦ δρόμου; Αὐτὰ καὶ χειρότερχ ἐπερίμενε... "Ἄσ εἶναι, ἀς προσέχω τώρα νὰ μή τον πληγαῖη πολὺ ἡ Λουκία.

"Όταν ὁ Φίλιππος ἔφυσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ δωματίου του,

— Μαρμά, εἴπε πρὸς τὴν κυρίαν "Ἐνοδορτ, δὲν ἡμέρας νὰ καταλάβω τίποτα. Θέλει ἡ δὲν θέλει νὰ ιδῇ τὰ παιδιά τοῦ πάτερ-Ιωσήφ:

— Δὲν θέλει νὰ τα ιδῇ, δηλαὶ μου, δὲν θέλει, ἀπήντησεν ἡ κυρία "Ἐνοδορτ. Φοβεῖται τὰ ποντίκια καὶ θα κάμηκαλά νὰ μή της ὄμιλήσῃς πλέον περὶ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ: ΕΙΣ ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΗΣ

Πρωταν πιά, δλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς Νέαν Ὅρκην ἀφίξιν του, ὁ κύριος "Ἐνοδορτ, κατεγίνετο εἰς τὸ ἑργαστήριον του" ἀποτελείωσῃ ἔνα πίνακα, τὸν ὅποιον ἐσκόπευε νὰ στείλῃ εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν "Ἐκθεσιν. Ή δραστήτη ἔκεινη εἰκὼν παρίσταντας τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Δέαν, δπως τοὺς εἶχεν ιδη τὴν πρώτην φορὰν ἐν Νέᾳ Ὅρλεάνη.

Κατὰ τὴν γνώμην του οὐδέποτε εἶγες λαγραφίσῃ καλλιτέραν εἰκόναν καὶ δι' αὐτὸ μὲ ἀνυπομονησίαν ἐπερίμενεν ἔνα τεχνοκρίτην, ὁ ὥποιος τῷ εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν ίδῃ. Τῷ δητι μετ' ὀλίγον ὑψηλός τις ἀνήρ, μελαγχροινός, εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριον, μὲ δλον τὸ θάρρος οἰκογενειακοῦ φίλου.

Ο κύριος "Ἐνοδορτ ἀστράφη καὶ ὡς ἔκρατε μὲ τὴν μιὰν χεῖρα τὴν πυξίδα καὶ τὸν χρωστήρα του, ἔτεινε τὴν ἀλληγορίαν πρὸς τὸν ἀπισκέπτην.

— Καλὴ μέρα, ἀγαπητέ μου Δετράθο, τῷ εἴπε σ' ἐπερίμενα κάθησε, σὲ παρακαλῶ, καὶ εἴπε μου πῶς σου φαίνεται αὐτὸ τὸ κήριον ἀγαλματάκι; Δὲν εἶνε θαυμάσιον;

— Καὶ ἀνοίξας τὸ γραφεῖον του, ἐξήγαγε τὸν Κουασιμόδον, τὸν ὥποιον εἶχεν ἀγοράση ἀπὸ τὴν Δέαν, καὶ τον ἀποθέτησεν ἐπὶ μικροῦ περιστρέφομένου βάθορου, ὃστε νὰ δύναται τις νὰ τον παρατηρήσῃ ἀπὸ δλας τὰς ἕψεις.

— Ο κύριος Δετράθος ἐξήτασε σιαπηλᾶς τὸ ἀγαλμάτιον ἐπὶ τινας στιγμάς. Κατότιν εἴπε χαμηλοφώνως, ὃσει ὄμιλῶν καθ' ἐσυτόν:

— Είχα ἔναν ὀδελφό που ἔκαμε τέτοια ἀγαλματα, πολὺ-πολὺ εὔμορφα.

— Αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι μοῦ τα ὄπενθυμίζει πολὺ.

— Αἱ στάσεις εἶνε φυσικώταται, ὁ χρωματισμὸς ἄφογος, τὸ θέμα πολὺ ἐνδιαφέρον, πολὺ γραφικόν. Εἶνε θαυμασία εἰκών, σου λέγω, θαυμασία. Ποῦ ἐπέτυχες τὸν εὔμορφα μοντέλα;

— Ποῦ ἄλλος ἡμπορεῖ νὰ εῦρῃ κανεὶς τέτοια πράγματα, ἀπήντησεν ὁ λαγράφος μειδιῶν, παρὰ εἰς τὴν Νέαν Ὅρλεάνη;

— "Ησουν ἔκει τὸν περασμένο χειτρῶν, νομίζω;

— Ναι! ἐπῆγα διὰ νὰ μείνω δλίγας

ἔδουμέδας καὶ ἔμεινα σωστοὺς ἔξ μηνας! — Σου ἀρέσει ὁ τόπος;

— Πάρα πολὺ παλαιὰ πόλις, πάντη, ἡσυχη, εὔμορφη, μὲ δικύον της ρυθμόν, μὲ δικύον της χρώματος δι' ἔνα λαγράφον εἶνε πηγὴ ἀνεξάντλητος ἐμπνεύσεων.

— "Ηθελα πολὺ νὰ ὑπάγω καὶ ἔγω, εἴπεν ὁ φίλος του χωρίου "Ἐνοδορτ καὶ μάλιστα πρέπει νὰ ὑπάγω. "Ἔχω ἔκει μάλιστα πρέπει τὸν πατέρα της. Μετὰ τοῦτο οἱ δύο φίλοι ἔμειναν σιωπηλοὶ ἐπὶ τινας στιγμάς.

— "Οσω σκέπτομαι, εἴπε τέλος ὁ Δετράθος, λόγω τὴν σιωπήν, τόσον πείθομαι διὰ τὸ ἀνθρωπός που ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ἀγαλματος εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Εἶνε δέκα χρόνια ποῦ ἔχω νὰ τον ἰδω καὶ τώρα δὲν εἰσέρω τὶ γίνεται. Βίγε πολὺ ἴδιορρυθμον χαρακτῆρα, ἡτο ὀνειροπόλου φύσεως, καὶ ἀπὸ μικρὸς ἐδίκυνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν γλυπτικήν. Ο πατέρας μου ἔθελε νὰ τον κάμηρ γλύπτην, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μου δὲν εἶχεν ἀρκετὴν θέλησην καὶ δύναμιν χαρακτῆρος φύσεως καὶ πλήρεις καλλιτεχνικὰς σπουδές.

— Πραγματικῶς. Ἔχω, παραδειγματος, ἡράκλιον, ἀυτὸ τὸ παλαιὸν γραφεῖον καὶ ἀυτὴν τὴν παλαιὰν πολὺ-θρόναν. Δὲν ἔκαμψε καλὰ νὰ τάχυρόσω; (καὶ ὁ καλλιτέχνης δέδειξε εἰς τὸ φίλον του τὰ ἐπιπλα, παλαιὰς εἰκόνας.)

— Εφερες τίποτε ἀξιοπερίεργον ἀπὸ ἔκει; "Ηκουσα διὰ παρουσιάζονται συχνὰ λαμπραὶ εύκαιριαι ἡμέτορει κανεὶς νὰ εὕρῃ παλαιὰ ἐπιπλα, παλαιὰς εἰκόνας.

— Πραγματικῶς. Ἔχω, παραδειγματος, ἡράκλιον, ἀυτὸ τὸ παλαιὸν γραφεῖον καὶ ἀνυπομονησίαν ἐπερίμενεν ἔνα τεχνοκρίτην, ὁ ὥποιος τῷ εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν ίδῃ. Τῷ δητι μετ' ὀλίγον ὑψηλός τις ἀνήρ, μελαγχροινός, εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριον, μὲ δλον τὸ θάρρος οἰκογενειακοῦ φίλου.

— Ο κύριος "Ἐνοδορτ ἀστράφη καὶ ὡς ἔκρατε μὲ τὴν μιὰν χεῖρα τὴν πυξίδα καὶ τὸν χρωστήρα του, ἔτεινε τὴν ἀρχαιότητας. Ιδεὶς ἔδω, πῶς σου φαίνεται αὐτὸ τὸ κήριον ἀγαλματάκι; Δὲν εἶνε θαυμάσιον;

— Καὶ ἀνοίξας τὸ γραφεῖον του, ἐξήγαγε τὸν Κουασιμόδον, τὸν ὥποιον εἶχεν ἀγοράση ἀπὸ τὴν Δέαν, καὶ τον ἀποθέτησεν ἐπὶ μικροῦ περιστρέφομένου βάθορου, ὃστε νὰ δύναται τις νὰ τον παρατηρήσῃ ἀπὸ δλας τὰς ἕψεις.

— Είχα ἔναν ὀδελφό που ἔκαμε τέτοια ἀγαλματα, πολὺ-πολὺ εὔμορφα.

— Αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι μοῦ τα ὄπενθυμίζει πολὺ.

— Οι στάσεις εἶνε φυσικώταται, ὁ χρωματισμὸς ἄφογος, τὸ θέμα πολὺ ἐνδιαφέρον, πολὺ γραφικόν. Εἶνε θαυμασία εἰκών, σου λέγω, θαυμασία. Ποῦ ἐπέτυχες τὸν εὔμορφα μοντέλα;

— Ποῦ ἄλλος ἡμπορεῖ νὰ εῦρῃ κανεὶς τέτοια πράγματα, ἀπήντησεν ὁ λαγράφος μειδιῶν, παρὰ εἰς τὴν Νέαν Ὅρλεάνη;

— "Ησουν ἔκει τὸν περασμένο χειτρῶν, νομίζω;

— Ναι! ἐπῆγα διὰ νὰ μείνω δλίγας

χινούμενος ἀπὸ τὴν λατρείαν του πρὸς τὸν μέγαν γάλλον ποιητήν. Εἰμπορεῖ νὰ μου εἴπης, "Ἐνοδορτ, ποῖος το ἔκαμψεν αὐτὸ;

— "Ο πατήρ του ἔνας ἀπὸ τὰ δύο μου μοντέλα, αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κορασοῦ, ἀπήντησεν ὁ λαγράφος δεικνύων τὴν εἰκόνα του.

— Καὶ διηγήθη ἐν δλίγοις εἰς τὸν Δετράθον τὸν μέγαν μάλιστα πρέπει νὰ ὑπάγω. "Ἔχω ἔκει μάλιστα πρέπει τὸν πατέρα της. Μετὰ τοῦτο οἱ δύο φίλοι ἔμειναν σιωπηλοὶ ἐπὶ τινας στιγμάς.

— "Ηθελα πολὺ νὰ ὑπάγω καὶ δι' αὐτὸν εἴπεν ὁ φίλος του χωρίου "Ἐνοδορτ καὶ μάλιστα πρέπει τὸν πατέρα της. Μετὰ τοῦτο οἱ δύο φίλοι ἔμειναν σιωπηλοὶ διὰ τὸν μάλιστα πρέπει τὸν πατέρα της. Μετὰ τοῦτο οἱ δύο φίλοι ἔμειναν σιωπηλοὶ διὰ τὸν μάλιστα πρέπει τὸν πατέρα της.

— Καὶ τὸν πατέρα της εἴπε τέλος ὁ Δετράθος, λόγω τὴν σιωπήν, τόσον πείθομαι διὰ τὸ ἀνθρωπός που ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ἀγαλματος εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Εἶνε δέκα χρόνια ποῦ ἔχω νὰ τον ἰδω καὶ τώρα δὲν εἰσέρω τὶ γίνεται. Βίγε πολὺ ἴδιορρυθμον χαρακτῆρα, ἡτο ὀνειροπόλου φύσεως, καὶ ἀπὸ μικρὸς ἐδίκυνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν γλυπτικήν. Ο πατέρας μου ἔθελε νὰ τον κάμηρ γλύπτην, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μου δὲν εἶχεν ἀρκετὴν θέλησην καὶ δύναμιν χαρακτῆρος φύσεως καὶ πλήρεις καλλιτεχνικὰς σπουδές.

— Καὶ τὸν πατέρα της εἴπε τέλος ὁ Δετράθος, λόγω τὴν σιωπήν, τόσον πείθομαι διὰ τὸ ἀνθρωπός που ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ἀγαλματος εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Εἶνε δέκα χρόνια ποῦ ἔχω νὰ τον ἰδω καὶ τώρα δὲν εἰσέρω τὶ γίνεται. Βίγε πολὺ ἴδιορρυθμον χαρακτῆρα, ἡτο ὀνειροπόλου φύσεως, καὶ ἀπὸ μικρὸς ἐδίκυνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν γλυπτικήν. Ο πατέρας μου ἔθελε νὰ τον κάμηρ γλύπτην, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μου δὲν εἶχεν ἀρκετὴν θέλησην καὶ δύναμιν χαρακτῆρος φύσεως καὶ πλήρεις καλλιτεχνικὰς σπουδές.

— Καὶ τὸν πατέρα της εἴπε τέλος ὁ Δετράθος, λόγω τὴν σιωπήν, τόσον πείθομαι διὰ τὸ ἀνθρωπός που ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ἀγαλματος εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Εἶνε δέκα χρόνια ποῦ ἔχω νὰ τον ἰδω καὶ τώρα δὲν εἰσέρω τὶ γίνεται. Βίγε πολὺ ἴδιορρυθμον χαρακτῆρα, ἡτο ὀνειροπόλου φύσεως, καὶ ἀπὸ μικρὸς ἐδίκυνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν γλυπτικήν. Ο πατέρας μου ἔθελε νὰ τον κάμηρ γλύπτην, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μου δὲν εἶχεν ἀρκετὴν θέλησην καὶ δύναμιν χαρακτῆρος φύσεως καὶ πλήρεις καλλιτεχνικὰς σπουδές.

— Καὶ τὸν πατέρα της εἴπε τέλος ὁ Δετράθος, λόγω τὴν σιωπήν, τόσον πείθομαι διὰ τὸ ἀνθρωπός που ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ἀγαλματος εἶνε ὁ ἀδελφός μου. Εἶνε δέκα χρόνια ποῦ ἔχω νὰ τον ἰδω καὶ τώρα δὲν εἰσέρω τὶ γίνεται. Βίγε πολὺ ἴδιορρυθμον χαρακτῆρα, ἡτο ὀνειροπόλου φύσεως, καὶ ἀπὸ μικρὸς ἐδίκυνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν γλυπτικήν. Ο πατέρας μου ἔθελε νὰ τον κάμηρ

Εὗνος, Ἀρδρεῖς Ἡπειρῶτα, πολὺ μοῦ ἥ-
ρεσαν αἱ πρῶται μουσικαὶ σου συνθέσεις. Εἰ-
μαι βεβαία ὅτι θὰ γίνης καλλιτός μελοποτός.
Ἄλλο καὶ σύ βέπτω ἔχεις παράπονα. Διὸ νὰ
δημοσιεύῃς κατί τι πρέπει α') νὰ είναι καλόν,
β') νὰ έχῃς καταλήλως στιγμή, γ') νὰ μη
το ἔχης δημοσιεύσης ἄλλοτε. ὡστε πάντοτε πρέπει
νὰ έχῃς υπομονήν.

Στελέ μου πάλιν τὰ φευδώνυμα, Χρυσῆ
Ἀμμονδιά, διότι ἔχασα τὴν πρώτην σημειώσιν.
Θὰ εἴπω εἰς τὴν Ὁμηρείαδα ὅτι δυστυχός δὲν
εἰπτορεῖς νὰ της εἴπῃς τὸ δονάμα σου.

Nal, ἐγκρίνω τὸ Φευδώνυμόν σου, Κυανό-
λευκο Κρίτη, καὶ σε ἀστίζουμα. Εἶχα λάθη
καὶ τὴν προηγουμένην σου ἑπιστολὴν.

Σ' εὐχαριστῶ διὸ τοὺς περιπατεῖς στίχους.
Ἐλληνὶς Καλλιτέχνης. Θὰ εἴπω ὅτι ἀσπά-
ζεσαι τὴν Χρυσῆ Ἀμμονδιά, τὴν Ὁμηρείαδα,
τὴν Ἀττικὴν Νύκτα καὶ τὴν χαριτωμένην
Φλογεράτην Ἀκτῆνα τὸν Σούλιον, μὲ τὴν ὅποιαν
είσαι τόσον ἔνθουσιασμένη.

Σοῦ εὔχομαι λαμπρὰ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἑξ-
τάσεις, Ἀρδρεῖς Στρατιώτη, καὶ πειρικένω
τάποτελέματα.

Ἄπο ἔνα τρικυδ φιλάκι στέλλεις ἡ Διάπλα-
σις εἰς τοὺς φίους της: Γόρδιον, Γλυκύτεαν
Πατρίδα, Κοραῆρ, Τίκ-Τάκ (τὸν δόποιον θλι-
βα τὰς λύσεις καὶ ἐς ἡσυχάσην) Ὀραλάρ Κέρ-
κυραρ, Ἀρδρεῖον Ἀργοραντην (πρὸς τὸν δό-
ποιον ἔστειλε τὸν ἡγιηνέα τὸν τόμον) Μαρίαν Δ.
Μεταξά (πρὸς τὴν ὅποιαν ἔστειλε τὸ «Παιδὸν
Θέατρον»: Ἐπειρος, Παγωμένορ Ὀλεαρού,
Βασιλισσαρ Ταΐτον, Συριακὴν Σφίγγα καὶ
τὴν ἀδελφήν της, Καλλίρ Γείτορα (ὸ δόποιος
ἔπικω νὰ μου γράψῃ προσεχῶς περισσότερος)
Ηρωκὴν Ηάργαρ, (τὸν δόποιας περιμένα ἀκόμη
ἐπιστολὴν), Μαρίδαρ τὸν Φαδήρον. κλπ. κλπ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αὲ λόσεις στέλλονται μέχρι 6Δημοσίου 1896

344. Συλλαβογρίφος.

Γράμματα είναι τὸ πρῶτον μου καὶ πρόθεσις τὸ ἄλλο.
Ζηδὸν τι δὲ τὸ σύνολον ἄγριον καὶ μεγάλο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οκτωβρίου Κρέον.

345. Στοχευασγρίφος

Δὲν θά με λύσῃ, ἀντὶ πολὺ ἀπὸ ἐσθὲν λείπη.
«Ἄγ θλης, ἄλλην κεφαλὴν βάλε μου καὶ θὰ γίνω

πολὺ πτωχὸν τετράποδον τῷ πνεύματι. Τί λύπη!

καὶ σὲ πνωγὸν τὸ πνεύματι, ἀντὶ λείφων σὲ ἀρίνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δάφνης.

346. Πυραμίς.

Ναντικατασταθῶσιν
οἱ σταυροὶ διὰ γραμ-
μάτων, ώστε νόναγι-
νότεκναι τὸ δύναμι-

κράτους τῆς Εὐρώπης
αἱ δὲ ὄχικα στιγματὶ

τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῇ μεσῷ αὐτῶν σταυ-
ροῦ νάντοστελῶσιν Ἑλληνικὴν πόλιν, αἱ δύναμις ἔξ
Ἀμερικανικὸν κράτος, αἱ ἀνωτέρω τέσσαρες ἔν-
τορον, καὶ αἱ ὑπεράνω δύο θεοὺς ἀρχαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλογερᾶς ἀπό τοῦ Σουλιού.

347. Ἀπροσδόκητον.

Πότε δυνάμενα νὰ μεταφέρωμεν ὑδωρ μὲ τὸ
κόσκινον;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κομούκιου.

348-351. Μαγικὸν γράμμα.

Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς οἰουδηποτε γράμ-
ματο, ἐκάστης τῶν κάτιοι λέξεων διὰ μᾶς καὶ
τῆς αὐτῆς πάντοτε συλλαβῆς, νὰ σχηματισθῶσιν
ἄλλαι τόσαι λέξεις, παριστῶσαι τέσσαρας πόλεις
τῆς Ἑλλάδος: Ματία, οἴμαι, ἀκμαλία, Ενετία.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τικ-Τάκ.

532-534. Περιφράσεις
Ποταὶ εἶναι τὰ διὰ τῶν κάτωθι περιφράσεων
δηλούμενα δύναματα;

1. Ο κῆρυξ τῆς ἀνοίξεως. — 2. Ὁ πατήρ
τῆς ἱστορίας. — 3. Η δεκάτη Μουσα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Επιδρού.

535. Απελῆ δικροστοιχίες.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν Ἱησουμένων ἔξεων
ἀποτελοῦν τὸ δύναμα ἐρπετοῦ, τὰ δὲ δεύτερα
μουσικοῦ ὄργανου.

1. Θεός τῆς μυθολογίας, 2. Μέτρον μήκους, 3.
Ὀπωρικὸν. 4. Νῆσος τοῦ Αἴγαιου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχιεπικού Θεμιστοκλίου.

536. Γράφος.

Μή δὲ ἐδεῖται, τὴν δὲ εἰς τύχοι. Ξ., τοῦ
δοῦ δεῖ. (ζε ζε) τί; ητοι Χοῖ, Νέκοι, Νίκε.

Τὸ μέλλων: νῦ δρᾶ τὸ N.
Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Καρδιμάχη.

537. Ελληνοεμβολίων.

H— οηα— ειε— η— ει— η— αια.

Ἐστάλη ὑπὸ Θεοφάνειού Θ. Ζευπούλου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀπόχεσιν τῆς II Μαΐου 1896

240. Ότα, ωά. — 241. Χιλή, χελή. —

242. Η λέκις οἰκογονολόγος. —

243. Π Α Η — 244-246. 1, Αἴ. 2,
ΡΡΦ Θως. 3. Δύοκος. — 247

ΕΛΑΤΗ 250. Η ἀντικατάστα-
Α. Η Α δέσμου καὶ, αἱ δὲ ση-
ματικόμεναι λέξεις εἰναι: Καϊσαρ, δικαιος, δι-
καιος, καρός. — 251. ΒΟΡΔΑ (1, ΗΒη. 2,
ΤρΟα. 3, ΣυΡο. 4, Καδος. 5, ΙΩ6). — 252.
Ο Φιλίππος ἡτο μισητὸς τοῖς πάσι. — 253.
Πίζα φεῦ τοῦ φόνου φθόνος
καὶ καρπὸς τοῦ φθόνου φόνος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υποργού τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ Ίσογήν παραδίκην περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παραγγελίες τῆς τὴν χάρων θεμάτων περιείχειν,

καὶ μόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμότερον τῆς τοῦ πατέρα.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ

ΕΒΩΤΕΡΙΚΟΥ δραχ. 7.—Εβωτερικοῦ φρ. χρ. 8.

Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν ἵνα ἔχαστος μηρὸς
καὶ εἰνε προτηρωτέας δι' ἐν ἔτος.

Τοῦ Αθηναίων τὴν 13 Ιουλίου 1896

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ

Εν Ελλάδι λεπ. 15.—Εν τῷ Εξωτ. φρ. χρ. 0,18

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Οδὸς Αἴλου, 119, Ἰναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Τοῦ 18οῦ.—Αριθ. 27

αὐτὴ τὴν φορὰ πλέον

εἰς τὴν Εηράν.

— Εἰς τὴν Νού-

μάναν;

ηρώησεν τὴν

Κορηνίλια.

(Συνέχεια ἴδε σελ. 201)

— Οχι, εἰς τὸ νη-

σύδριον Διομήδην,

δι-

πού

θα

η

δύο

ημέρας.

Τὰ

ἄλογά

μας

πηγαίνουν

τό

τοῦ

σταματήσης.

— Τὰ

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

σταματήσης

τοῦ

στα